

Officiële Berichten.

(Met verwerking uit het Kerkblad van 6 November)
Classis Assen, gehouden 20 October 1896.
Ds. H. Dijkstra is praeses, Ds. G. H. Zahn scriba.
De rondvraag naar artikel 41 D. Kerkenorde geeft ruime stof tot bespreking van financiële toestanden en andere geestelijke belangen.

Classis Apeldoorn, gehouden op 21 October 1896.
Het moderamen is samengesteld als volgt: Ds. J. E. Vonkenberg, praeses, Ds. G. Ringnaid, assessor en Ds. D. Kottijber, scriba.
De lezing heeft plaats van ingekomen stukken, in zake de aangelegenheden der Gereformeerde kerk Apeldoorn A.

Classis Woerden, Vergadering op Donderdag 22 October.
Ds. Van Dijk voorzitter, Ds. Cramer scriba.
De vorige notulen der vergadering worden gelezen en na eenige opmerkingen gearresteerd.

De Theologische Faculteit der Vrije Universiteit heeft aan den heer H. Thomas, Theologisch Candidaat te Hoogeveen, vergunning gegeven, om op uitnodiging van den Kerkeraad eener Gereformeerde kerk en onder diens toezicht en leiding, nu en dan in de gemeente een stichtelijk woord te spreken.

Generale Kas voor emeriti Pred., Pred. Wed. en -Weezen.
Deputaten der Generale Kas, vergaderd te Utrecht den 20sten September j.l., gehoord hebbende het verslag van den algemeenen penningmeester der Kas, hebben besloten een dringend verzoek te richten tot de Gereformeerde kerken in Nederland, om dit jaar eene derde collecte ten behoeve der kas te willen houden.

Deputaten der Generale Synode te Middelburg leven we tot Jan. 1898 in een tijd van overgang, waarin de behoefte aan geregeld collecteeren niet minder is dan te voren, zal de penningmeester niet in groote moeilijkheden geraken.

Wilt daarom, broeders, den penningmeester verblijden door milde en tijdig gehouden collecten, want de verplichting der kas is immers de verplichting der kerken.
Nomencl. Deputaten der Kas, A. VAN DER SLUIS, Voors. H. BRINK, Secretaris. G. BRUGMA, Penningm.

Door Kinderen.

DE VERRASSERS VERRAST.
Reeds vroeg den volgende morgen kwamen de raadsheeren bijeen. Bijbaar verkeerden zij in groote spanning; niemand ontbrak. Sommige verschenen in volle wapenrusting, als moesten zij zoo dadelijk aan den slag, of wellicht uit ijdelheid. 't Maakte in elk geval een vreemde indruk. Ten laatste verscheen ook de grijsaard, doch ongewapend.

»Mijne heeren!», zoo sprak de burgemeester, »we komen hier om te beraden over het welzijn onzer stad of eigenlijk over dat van heel ons land. Wij hebben nu een tijdlang de eer gehad onzen keizer Frederik te herbergen, die zoo schandelijk uit Keulen is verdreven. Hij heeft hier vreedzaam gewoond, niets verlangend dan erkend te worden, de armen en verdrukten helpende. Hij is ook tegen niemand, ook niet tegen koning Rudolf gaan strijden, en waarom

kunnen beiden niet vreedig leven, de een roemend in zijn verleden, de ander zorgend voor de regering?
»Doch nu is buiten des keizers schuld de rust verstoord door dien vredebreker, aartsbisschop Sifried, die wil dat wij voor zijn leger de poorten openen en den keizer uitleveren. Maar dit hebben we reeds geweigerd. Alleen mag hij komen, maar met gewapenden, dat strijdt tegen onze oude rechten, en gij weet allen wat het krijgsvolk van zulk een lastig en wreed heer hier zou uitrichten. En wat den keizer betreft, wij weten dat hij geen bedrieger is, en het zou tegen de Duitsche trouw strijden hem uit te leveren aan zijn vijanden. Zegt nu uw gevoelen!
Doch plotseling rees nu de grijsaard op, en sprak:

»Geliefde vrienden! De woorden des burgemeesters roeren mijn hart. Maar stelt u om mij niet in gevaar; ik wil mij uitleveren en God zal mij niet verlaten. Denkt aan uw vrouwen en kinderen, aan 't heil der stad. Beter dat één omkomt, dan allen!
»Neen! dat nooit!», riepen de ridders. »Liever sterven we met u, dan u uit te leveren.»
Nu stond de raadsheer Siegfert Dulke op, en sprak: »'t Is niet noodig langer te beraden. Wij openen voor des bisschops leger onze poorten niet, en leveren hem onzen waarden keizer niet uit. Met hem zegenpraalen of sterfen wij.»

»Ja, ja!», riepen allen; »overwinnen of sterven!
»Dan moeten we dit den aartsbisschop laten weten!», sprak de burgemeester. »Wie zal de boodschap brengen?
»Ik!», antwoordde Walter Schabe, een rijk koopman, moedig en wel ter taal. Hij ontving nu voor zijn niet begeerlijke boodschap een brief, waarin het noodige stond. Eer men uitging sprak de grijsaard nog eens, betuigende zijn dank, en voegde er bij: »Ook ik zal mijn lot niet van het uwe scheiden, al ben ik zwak. God helpe onze rechtvaardige zaak!
»Heil onzen edelen keizer Frederik!», riepen de ridders, terwijl zij zich verwijderden.

»Te elf uur in den morgen ging Schabe met een heraut op weg, welgedoed, hoe gevaarlijk zijn taak ook was. Weltra kwam hij bij een voorpost en werd voor den kerkvoogd gebracht, die ongeduldig in zijn tent op en neer liep, afwachting wat de stad zou besluiten.
»Nu, wat brengt gij? vroeg hij den raadsheer kortaf.
»Ik breng uw aartsbisschoppelijke genade het besluit der stad Nuy's!», antwoordde Schabe, den brief overreikend.
»En welk is dit besluit?
»Zij wijst u twee eischen af. De stad erkent u als haar heer, maar de oude privilegien verbieden, dat gij met een gewapend leger haar gebied betreedt. Thans is een gewapende macht verschenen, en voor deze worden de poorten niet geopend. Ook den eisch om den man uit te leveren, dien wij als keizer Frederik erkennen, aanvaardt hij niet. Gij hebt het recht niet zijn uitlevering te vragen, wij lijf ook uw heer is.»

»Wat?», riep de aartsbisschop spottend, »de vreemdeling mijn heer. 't Is fraai, man, gij kunt nar bij mij worden!
»Te groote eer, hoogwaardige heer!», antwoordde Schabe stoumoedig, »dan waren er twee narren in uw paleis!
»Man, zijt ge dol!», schreeuwde de aartsbisschop, van toorn opspringend. »Noemt ge mij een nar? En meteen trok hij zijn zwaard en wilde zich op den raadsheer werpen, en hem doorboren. Maar de ander week als David voor den razenden Saul gezwind uit, en het zwaard stiet slechts door het tentdoek. De bisschop tuimelde met zijn gansche gewicht, nu hij 't doel miste, voorover, doch hield zich nog aan een tentstang, die boog onder den neep. Gelukkig trad juist op dit oogenblik de ridder Von Ecken binnen, die, dadelijk begrijpend wat er gaande was, zich beschuifend voor den raadsheer plaatste en sprak: »Heer aartsbisschop, kom tot bedaren!
»Neen!», tierde de bisschop in woede. »Die mensch heeft mij op 't grotst beledigd. Zijn bloed zal vloeien! Meteen wilde hij zich weer op den raadsheer werpen. Doch de ridder sloeg het opgeheven zwaard terzij en sprak: »Houd op, heer. Dezen man mag geen haar gekrenkt worden. Hij is een afgezant! Tegelijk voegde hij Schabe toe: »Zorg dat ge weg komt, als ge uw leven lieft.»

De gezant, blij er nog zoo af te komen, haastte zich weg. Ongedeerd bereikte hij met zijn geleider, die buiten gewacht had, weer de stad, en deed verslag van zijn wedservaren.
Daar men het niet eens had kunnen worden, begonnen nu de vijandelijkheden. Allereerst sloot de aartsbisschop de stad nauwer in, want voor een bestorming was zijn macht te klein. In zijn toorn speet het hem thans geducht niet heel zijn heilbar te hebben opgeroepen, maar hij was nu wel verplicht 't koelen van zijn wraak uit te stellen. 't Kwam er dus ditmaal vooral slechts op aan, koning Rudolf te doen gelooven, dat hij, Sifried, alles gedaan had, om den medekeizer onschadelijk te maken.
Zoodra het donkere maan was werd een aanval beproefd. In een duisteren nacht verzamelde zich heel zijn leger op een plek, trok in alle stilte tegen de stad op, en richtte de stormladders tegen de muren. Maar de burgers van Nuy's hielden scherp wacht en bespeurden onraad. Zeer slim hadden zij op de muren hier en daar hoopen takkebosjes gestapeld. Juist wilden de ridders de ladders bestijgen, toen plotseling groote vlammen van de muren opstegen, en de brandende houtstapels heel den omtrek verlichtten.

Nu was van verrassing geen sprake meer, want elk man was duidelijk te zien. 't Regende pijlen en steenen op de nu zelf verraden ridders. De stormladders werden omgestooten of onder 't hoongelach der burgers onhoog gehaald. Vergeefs schoten de ridders op de burgers. Deze stonden gedekt, en gaven zich niet bloot.
Opeens ontstond achter de ridders een groot geweld. Uit een der poorten was een schaar burgers, door den grijsaard en zijn dienaars geleid, achter de ruiters gesloepen, en stormde nu op hen los, al roepend: »voor keizer en rijk!
De edelen, ontsteld dat de burgerij hen dorst aanvallen, schreeuwden 't uit van woede, en wendden zich tegen den nieuwen vijand. Maar nu deden tegelijk die van de stad een uitval. De ridders raakten tusschen twee vuren en menigeen beet in 't gras. 't Heftigst woedde de strijd rondom den vreemdeling, die met drift meestreed en door allerlei uitroepen den moed der burgers aanvoerde. De mannen van 't slachtersgild beproefden nu hun kracht op menschen, die van 't kuipersgild sloegen er met morgensterren op los.
Doch nu rende de aartsbisschop die dusver aan de andere zij had gestreden, op den grijsaard toe, schreeuwende: »Waar is de schelm, die bedrieger?
»Knoeten, met heeren punten bezet.

»Vooruit!», riep de vreemdeling, »Kunaid, Wolfram, slaat hem dood!
»Hond!», riep de bisschop, maar reeds wierpen de knechten en de burgers die hem als een doodvijand haatten zich op den kerkvoogd. 't Ware met hem gedaan geweest, als niet weer Von Ecken ware toegesnel, en hem met geweld weggerukt en in veiligheid gebracht had.
Verder te strijden ware voor de ridders dwaasheid geweest. De verrassing was mislukt, en voor een veldslag waren de goedgegewapende burgers hun te talrijk. De aartsbisschop liet dus den aftocht blazen. Langzaam verzamelden zich zijn mannen, en trokken in gesloten geleiden en ordelijk naar hun legerplaats terug. Nog een poos vervolgd hem de burgers, doch niet lang. 't Was te gevaarlijk zich ver van de stad te verwijderen.

AAN VRAGERS.
E. L. Het is zeer waar dat eigenlijk ros en paard hetzelfde beduiden: Doch tegenwoordig gebruikt men ros alleen in den edelen zin b. v. een strijder. Men zegt niet: »Er liep een ros voor de vuilnisbak! Het woord »paard« wordt in alle betekenissen gebruikt, doch heeft er ook één die »ros« niet heet, en die gezeker wel eens wilt zoeken.
HOOGENRIJK.
INGEZONDEN STUKKEN.
(Buiten verantwoordelijkheid van de Redactie.)
Aan de Red. van »de Heraut!
Wellicht kan het nuttig zijn, om meer dan een reden, de aandacht te vestigen op het volgende, voorkomende in »Zaaling en Oogst! (Berichten van het Ned. Bijbelgenootschap):
Zending der Gereformeerde kerken. De Gereformeerde kerken hebben op Midden-Java haar voornaamste arbeidsveld; het middelpunt daarvan is te Poerwodjo, de ruimgebouwde hoofdstad van de residentie Bagelen. Gewoonlijk heeft iedere plaats van betekenis één adelaar (groot grasveld), waarop altijd het huis van het inlandsch hoofd, dat van den hoogsten Nederlandschen ambtenaar, de moskee (Mohammedaansch behuizen) en het huis van den hoofd-priester staan. Poerwodjo heeft dit merkwaardige, dat er twee pleinen zijn, en dat op een daarvan ook de Protestantische kerk staat, juist tegenover de moskee, maar van veel scheidende afdelingen. Te Poerwodjo worden de zendingen ZUIDEMA en de zendingen-arts DR. SCHEUKER; hen en hunne echtgenooten hebben wij met zeer groot genoegen leeren kennen; het zijn ware broeders en zusters in Christus, en wij zullen dat bezoek niet licht vergeten. De eerste, in wiens huis wij logeerden, bestuurde de bekende Keucheniuschool waar hij ongeveer 80 jongens onderwijst. Daar zij van allerlei plaatsen komen (in de buurt liggen een aantal kleine Christengemeenten), zijn ze gehuist in een groot bamboegebouw, worden daar ook gevoed en krijgen van hunne ouders niets dan de kleederen. — Wij hebben het onderwijs bijgewoond; een helper vroeg aan een der kleintjes: »in welke dorp is de Heer Jesus geboren? Het ventje antwoordde »in den hemel!« De meest geschikte leerlingen worden tot helpers voor de zendingen opgeleid. Dit is geen »concurrentie« tegen Dopek, maar een nationale behoefte voor Midden-Java.
Wij hebben ook de ziekenpraktijk bijgewoond van DR. SCHEUKER, die sinds het begin van 1894 in het oude huis van wijlen zendingen WILHELM gevestigd is, en bij de Javanen den naam draagt van »toewan« (mijnheer) »dochter Kristen!« Des morgens te 7 uur stroomden de zieken tot hem, mannen, vrouwen en kinderen, de meesten met afschuwelijke wonden, vooral aan de beenen. Hij begint met een korte toespraak en gebed en helpt ze dan één voor één met groote vlugheid. Verreweg de meesten genezen, en het was aardig om te zien met welk een leukheid zij zich lieten verbinden en snijden; zelfs kleine kinderen gaven zelden tekenen van pijn. DR. SCHEUKER geniet algemeen vertrouwen. Vele Javanen laten zich genezen en blijven weg als zij beter zijn; sommigen komen bedanken en enkelen, vooral Chineezen — die 't trouwens gewoonlijk ook 't best kunnen missen — geven iets voor de zaak.

Dit is een uittreksel uit het verhaal der reis van Dr. en Mevr. Adriant-Gunning door Java en de Minahassa. Zij begaven zich naar Poso op Celebes, waar Dr. A. werkzaam hoopt te zijn aan een Bijbelvertaling.
Ik meende 't bovenstaande onder de oogen te moeten brengen van sommigen, die 't wellicht anders niet lezen.
Uw dw. A. J. HOOGENRIJK.
Amsterdam.
*) Sinds is hij naar Solo verhuisd.

Gereformeerde Gezindheid.
Gereformeerde Kerken.
BEROEPEN: Ter-Neuzen, H. Bouwman te Berlikum (Friesland). — Almkerk, C. B. Schoemakers te O. en W.-Souburg. — Hautum (d. Dokkum), S. Datema te Marmerwoude.
AANGENOMEN: Maasthuis B. P. C. Koster te Velp. — Franeker, A. van Doorn te Axel (Zeel).
BEDANKT: Ten Boer c. a., P. Bos te Zuidbroek. — Ambt-Vollenhoven, B. C. Hoek te Longewoude en Schettens. — Anna-Jacobpolder, Ooltgensplaat en Haamstede, H. Bourman te Meliskerke c. a. (Walch). — Temmarum (Barradeel), A. Nawijn te Midland (Ferschelling). — Oudega, S. Datema te Marmerwoude c. a. — Tiel, N. H. Koers te Wansward c. a.
Nederlandsche Hervormde Kerk.
BEROEPEN: Waverveen, K. Jansen te Veessen (gem. Heerde). — Geervliet c. a. en Uselo, J. A. Wessink, cand. te Zutphen. — Marken, H. L. A. Feijkes, cand. te Dordrecht. — Schellinkhout en Heer, G. Visser, cand. te Nijmegen. — Sloten (cl. Sneek), W. Jacobsen te Terhorne. — Winterswijk, W. J. Scherphuis te Blankenham. — Dokkum, P. van Krieken te Westwood. — Rotterdam (vac.-Van Veen), C. J. van Paasens te Meppel (vac.-Laan), A. de Haan te Zwolle.
AANGENOMEN: Vlijmen en Hedichuizen, M. Buijs, emer. pred. te 't-Gravenhage. — Ede, K. Boutboorn te Groot-Ammers. — Scharwoude, H. J. Groenman te Groningen. — Ter Aar c. a., P. J. Wauters te Rozenburg c. a. — Aardenburg (cl. IJzendijke), J. A. Schult te Geertruidenberg. — Workum, H. A. van Oostrom Suede te Longewoude.
BEDANKT: Fijnaart, C. Six Dijkstra te Kortgene. — Zuidhante en Garrelweer, C. Samploius, cand. — Hindeloopen, D. Gerretsen, cand. — Ovezande en Driewegen, P. J. Wauters te Rozenburg c. a. — Heerjen en Kerkrade, W. H. Lutenberg te Nieuwendam. — Ovezande, Driewegen en Schermerhorn, G. Visser, cand. te Nijmegen. — Kedichem, A. M. E. Jungius te Poortugal c. a. — Asch, P. de Haas te Hoek (Zeeland).
Evang. Luth. Kerk.
BEROEPEN: Bielle, W. F. Broffer, cand. te Arnhem.

Advertentien.
Maandag 9 November a. s. hopen D. V. onze geliefde Ouders:
H. TULP EN K. G. RUNHAAR, HUNNE
25-jarige Echtvereeniging
TE HERDENKEN.
Hunne dankbare kinderen en pleegkinderen.
Zwolle (Blijmarkt), Nov. 1896.

Heden ontsliep, na een langdurig maar geduldig gedragen lijden, in zijnen Heere en Heiland, in den leeftijd van 50 jaren, onze innig geliefde Echtgenoot en Vader, de Heer
HENDRIK WILLEM MEIJER,
in leven ouderling bij de Geref. kerk te Diemen.
Uit aller naam,
de Wed. H. W. MEIJER,
geb. G. L. VAN WINGAARDEN.
Watergraafsmeer, 2 Nov. 1896.
Algemene kennisgeving.

Met het woord: »Vrede in den Heere, Heere!», ging een man des vredes van ons heen. 't Was:
HENDRIK WILLEM MEIJER,
onze trouwe medeopziener, die, ruim 50 jaren oud, in zijn Heiland ontsliep.
Leed hij veel naar 't lichaam, naar de ziel genoot hij veel en vertrooste vaak hen, die kwamen om te troosten.
God zelf vervulde de ledige plaats, die zijn sterven achterliet.
Namens den kerkeraad,
L. DONKER, Scriba.
Diemen, 2 Nov. 1896.

Ondergeteekende betuigt zijn hartelijken dank aan allen, die hem op 29 October j. l. per post of per telegraaf van hun gewaardeerde belangstelling deden blijken.
KUYPER.
Amsterdam 2 November 1896.

L. G. WEISZ & Co.,
Commissionaire in Effecten,
Prinsengracht bij de Prinsstraat,
No. 157,
AMSTERDAM.

A. DE ROODE & Co.,
(SCHIEDAM, opgericht 1878).
Fabrikanten van
OLEINE en LOOG,
ZEEPOEDER en VETLOOGMEEL.
Prima qualiteiten. Concurrentie prijzen.

VERSCHENEN:
HET OPRECHT GELOOF
verklaring van den Vlien Zondag van den Heidebergischen Catechismus,
DOOR
ALEXANDER COMRIE.
Uitgegeven door Dr. A. G. HONIG.
Prijs f 1.25.
In iederen boekhandel verkrijgbaar en tegen toezending van het bedrag bij den Uitgever
H. HONIG te Utrecht.

P. VAN EIJK.
Firma JOHANNES KRAMER & Co.,
DAM 15-17, AMSTERDAM.
Koop en verkoop EFFECTEN, diverse LOTEN en vreemde COUPONS. Wisselen Gouden, Zilveren MUNTEN en vreemde Banknoten. Sluizen PROLONGATIEN en BELEENINGEN. Nemen gelden a DEPOSITO 1/2 pCt. onder de prolongatiekoers. Pralongaten tot en met Duizend Gulden worden op vertoon terugbetaald.

In mijne HOMOEOPATHISCHE APOTHEEK te Amsterdam, zijn uitsluitend door mij verpakte en gepotentieerde medicamenten verkrijgbaar. Het Depot is in den laatste tijd nimmerkelijk verhoogt. Ik verzoek vooral, om op het Fabrieksmerk te letten, daar dit wordt nagebootst.
Men adresseere:
HOMOEOPATHISCHE GENERAAL-DEPOT,
Dr. WILLMAR SCHWABE, Amsterdam.
Leipzig, Nov. 1896.
Dr. WILLMAR SCHWABE.

VERSCHENEN:
IDEEEL EN REEEL.
REDE, gehouden bij de overdracht van het Rectoraat der Vrije Universiteit, op den 20sten October 1896,
DOOR
Dr. J. WOLTJER.
Prijs f 0.80.
Amsterdam. N. V. BOEKHANDEL, voorheen Höveker & Wormser.

ORGEL.
Te koop aangeboden een weinig gebruikt AMERIK. ORGEL, prachtig van toon, voor laag prijs. Dagelijks te bezichtigen bij W. KOOP, Burgemeester de Roodstraat 31, te Rotterdam.
VERSCHENEN:
ZONDAGSSCHOOLROOSTER
voor 1897,
BEWERKT DOOR
Ds. N. A. DE GAAY FORTMAN.
Prijs f 0.04; 100 Ex. f 3.—
N. V. BOEKHANDEL,
AMSTERDAM.
voorheen Höveker & Wormser.

DE KINDERDOOP,
beoehoud met betrekking tot het bijzondere, kerkelijke en maatschappelijke leven,
DOOR
J. A. WORMSER.
Derde Druk.
MET EENE INLEIDING VAN
Mr. GROEN VAN PRINSTERER
en een kort woord vooraf van den zoon des schrijvers.
Prijs f 0.80.
De Uitgever:
N. V. Boekhandel,
voorheen HÖVEKER & ZOOM.
Amsterdam.

Vrije Universiteit.
In dank ontvangen:
Voor de Vereeniging:
Aan Contributie:
Dour Ds. P. A. Veenhuizen te Workum f 26.80; door het local-comité Amsterdam 4e storting f 800 door den heer L. J. Fels te Kulture (Blok-zij) f 8; door den heer J. v. d. Velde te Joure f 16.50; door den heer A. Vree te Weesp f 62.50; door Da. K. Doornbos te Wolvgra f 10.50; door Da. U. Faber te Monnikendam uit Edam f 11.50; uit Edam f 3.50; uit Katwoude f 2; uit Monnikendam f 23.50; uit Overwee f 11; uit Purmerend f 12; uit Middenbeemster f 9.50; samen f 100.75; door den heer A. de Lange te Wassenaar f 100.75; door den heer H. Rollmann te Bodegraven f 121.23 1/2; door den heer J. Bouwes te Appingedam f 137.50; door Ds. M. J. Dijk te Bozum f 40.75; door den heer W. G. Aldershoff te Vriesenveen f 11.50; door den heer W. Duns te Groningen f 26; door heer J. S. Boer te Wetsinge f 42; door den heer F. van den Bos te Wommels f 105.50.
Aan Collecten: (Voor de Theologische faculteit), van de Geref. Kerk te Berkel f 10.45 1/2; van idem te Bleiswijk f 11; van idem te Capelle aan den IJssel 10.28; van idem te Delfshaven f 11.62; van idem te Hoogvliet f 5.11 1/2; van idem te Schiedam B. f 29.38; van idem te Pernis f 16.62 1/2; van idem te Katendrecht f 25.47; van idem te Kralingen f 73.21; van idem te Bassum (1/2 coll. f 4.50); van idem te St. Jacobi Parochi f 9.17; van idem te Ede f 8.31 1/2; van idem te Ballo f 7.12 1/2; van idem te Krabbendijke f 3.97 1/2; van idem te A. J. Foider f 8.85; van idem te Poortvliet (1/2 coll. f 1.50) van idem te Renkum f 8.11.
Aan Schenkingen:
Van Ds. J. Brouwer te Oude Wetering f 2.85; door den heer J. Bouwes te Appingedam van J. B. te Spijk f 1.
Voor het Hospitaal:
Van de vrienden B. te A. f 11.
Voor het Studiefonds:
Van Ds. J. Brouwer te Oudewetering f 2.15; van de halvestuiversvereening te Hilversum f 50.80.
Voor de Bibliotheek:
Van het Bestuur van het Alg. Ned. Werkliedenverbond: Overzicht van het 25-jarig bestaan des verbonds.
Van Dr. A. G. Honig: Het oprecht geloof.
S. J. SEEFA T,
Penningmeester.
Hilversum.

Dit bla. Bijdrag. dit blad aan den. Isand kunnen v.
Dai

De voo. Gods zich den Pinkst teruggetrokken in delijke opbaer. Het keren saan massa wat voortplaat had. Zelfs de parel schep, of alle volke in deze b ook de vol den. Imme zonder sch het kaf. N nevedac te doen wa om Israe l is de schu brood bak En dit nu verhouding het medici den kranke geschapen Adam niet geweest zij en dus ook l stels, als of op dit p begrijpelijke heen moge waar, zoo om deze ar de menschl Christus be den we ze zin, mits g instituut, n uitverkoren van Christu van Gods alle ding z beweegt, d den Vader gens heel o historie zie En zonder als gevolgt ten, willen Gods' hier en alzoo te wereld door hiermede e particularis staat: »Geli teld en het worden, al zaad van m ten die M verstaan in zin. Het w huis van D nomen in D prinsen en ook dat de bevolken z dezer profet zou gebore renen Chris het eeuwig Alsmede d vleeschelike zoo onder dragers Chr uitbreken. Hier voel Feitelijk is Davids, zoo gekomen. l te drukken de Zone C het krus in werd opgev en nu eeuw lijke natuur de wolken in dit Dav zal aller o boorte en Lichaam de daad alle kan zegge maar te s Davids groe dan aange wordt mett het »zaad v gelijk het l zee.« En in